

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XVI. Quomodo Eusebius & Theognius Ariani, libello dato professi se consentire Synodo Nicaenae, suas sedes recuperarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

tamen victimis opus habuit aut divina A
tionibus: sed crucis signum quod exerci-
tium ipsius præcedebat, & pura à san-
guine omniq; inquinamento precatio,
ipsi ad victoriam sufficit. Valerianus
autem, quamdiu quidem ab Ecclesiis
vexandis abstinuit, imperium feliciter
administavit. Verum ubi Christianos
persequi instituit,urgens eum atque im-
pellens Dei vindicta, Persis subjecit. A
quibus captus, miserando mortis gene-
re interiit. His literis ad Saporem scri-
ptis, persuadere ei conatus est Constanti-
nus, ut Christianos benevole amplecte-
retur. Omnium enim ubique Chri-
stianorum maximam curam gerebat,
non Romanorum modo, verum etiam
exterorum.

Α δὲ ἐν θῆναι σφαγίων ἢ μαλίων πῶν σὺν
ἀποχρησάι αὐτὰ εἰς νίκην τὸ τὸ σαυρὲ σὺν
βολον, τῶν οἰκείων στρατιωμάτων ἀποχρη-
σάι, καὶ διχῶ κατὰ τὸν αἵματων καὶ
πρ. ὃ ἵ ἐλευριανός, ἐφ' ὅσον σὺν ἰσχυροῦ
τῶν ἐκκλησίας, διημερῶν διέλεγε τὸν ἀρχι-
ἐπίτῃ διωμιόν ἐγειρὴν ἐβλάσαστο καὶ ἰσχυ-
ριανῶν, θεῖα μὴ εἰς ἐλάσασα αὐτὸν τὸ πρῶ-
σας ἐποίησε παρ' ὧν αἰχμαλώτῃ λησθέν-
ἐλευριῶς τὸν βίον κατέπαυσε. τοιαῦτα
ἐώρα γράψας καὶ σὺν ἰσχυροῦ, ἐπειροῦσεν
αὐτὸν δινοῦσιν τῇ θρησκείᾳ. πλείστῃ δὲ ἐχρη-
σάι κηδεμονία παρὶ τῶν παύχῃ χριστιανῶν,
μαρῶν καὶ ἄλλοφύλων.

CAPUT XVI.

Κεφ. 15.

Quomodo Eusebius & Theognius Ariani libello
dato professi se consentire Synodo Nicæna,
suas sedes recuperarunt.

Ὅτι οἱ πρὸ ἀρείου βιβλίου δόντες συμπεροῦν τῇ ἐπιπέδῃ
δρῶντες οἰκείης θρόνου ἀπὸ λαβοῦ, ἰουεῖθ. ὁ καὶ
διογῆσις.

NON multo post Synodum Nicæ-
nam Arius ab exilio revocatus est:
adhuc tamen prohibitus ne Alexan-
driam ingrederetur. Postea vero omni
ope ac studio laboravit ut in Ægyptum
rediret, sicuti suo loco dicitur. Ali-
quanto post Eusebius Nicomedien-
sis Episcopus pulso Amphione qui in ejus
locum fuerat ordinatus, & Theognius
Nicænus ejecto similiter Chresto, se-
des suas recuperarunt. Revocati sunt
autem post libellum penitentiae, oblatum
Episcopis, cujus hæc sunt verba.
Nos quidem à pietate vestra dudum in-
dictâ causâ condemnati, iudicium san-
ctitatis vestræ placide & cum silentio
fere debuimus. Sed quoniam absur-
dum est, argumentum calumniæ ad
versus semetipsum silentio suo præbe-
re, idcirco significamus vobis, nos &
in fide unânimes conspirasse, & no-
tione consubstantialis diligenter exa-
minata, omni studio in pacem incu-
buisse, nullam unquam hæresin le-
cutos. Cumque ob securitatem &
tranquillitatem Ecclesiarum ea sugges-
sissimus quæ nobis in mentem venie-
bant, & eos quibus à nobis satisfieri
oportebat, confirmassimus, fidei qui-
dem subscripsisse; anathematismo vero
noluisse subscribere: non quod fidem
reprehenderemus, sed quia minime cre-

Οὐ πολλῶν ἡμερῶν τῆς ἐν νικαίᾳ συν-
δου, ἀρείου ὁ δὲ τὴν ἐξορίαν ἀπαρ-
μεινθ, ἀνεκλήθη ἀλεξανδρείας ἃ ἐπὶ
βαίνην κεκώλυτο. ἀμέλει τοῖς ὑπεροπῆς ἀρ-
πίον αὐτῷ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ δάσῃ, ὡς ἐν κατὰ
λελέξασαι σὺν εἰς μακρὴν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκ-
κλησίας ἀπέλαβον, δις εἰς τὸ τε ὁ νικητὴς
ἀμφίονα τὸν αὐτὸν αὐτῷ χρεῖσθη θῆναι ἐκ
λων, καὶ θεογνῆθ. ὃ ὁ νικαίας χρεῖσθη ἀνεκ-
θησαν ἃ μετανοίας βιβλίον ἃ δὲ ἐχρησάι ἐπι-
σκόποις διδόντες. Ἡδη μὴν κατὰ ὑπεροπῆς
τῶν παρὸν κείσεως τῶν τῆς διλαθείας ὑπε-
ἀφείλομεν σιωπῶν ἃ κεκεμμένα παρὰ τῇ
διλαθείας ὑμῶν. ἀλλ' ἐπεὶ δὲ ἀτοπον, καὶ
ἐαυτῶν διδόναι τῶν συκοφαντίων τῶν αὐ-
δῆξιν τῇ σιωπῇ, τὰ τε ἐνεκεν ἀναφέρομεν
ἡμεῖς καὶ τῷ πίσει συνεδράμομεν, καὶ τῷ
νοίαν ἐξέλασασθαι ἐπὶ τῶν ὁμοσεσίᾳ, ὅλοι ἐρ-
μεθα τὸ εἰρήνης, μηδ' αὐτῇ τῇ αἰρέσει ὅτι
κολεθήσασθαι. ἰσομνησάσθαι ἃ ἐπὶ τῇ
ἀσφαλείᾳ τῶν ἐκκλησιῶν, ὅσα τὸν λογισμὸν
ἡμῶν ὑπέτρεχε, καὶ πληροφρονησάσθαι, καὶ τῶν
προφρονησάσθαι τῶν δι' ἡμῶν πεισθῆναι ἀρ-
λοντας, ἰσοσημνησάσθαι τῇ πίσει τῇ
ἀναθεματισμῶ ἐχ' ὑπεγράψασθαι, καὶ
τὸ πίσεως κατηγορησάσθαι, ἀλλ' ὡς ἀπίστοι
ταῦτα

τοῦτον εἶναι τὸν κληρονομηθέντα, ἐν τῇ ἰδίᾳ
 παρὸς ἡμᾶς παρ' αὐτῆς διὰ τὰ ἐπιστολῶν καὶ
 τῶν εἰς πρόσωπον διαλέξεων πεπληροφρη-
 μένοι μὴ τοῦτον εἶναι εἰς ἐπίκλησιν ἡ ἀγία
 ἡμῶν σὺν ὁμοῦ, ὅσα ἀντιλείποντες, ἀλλὰ συν-
 πνεύμενοι τοῖς παρ' ἡμῶν ἠκειωμένοις, καὶ
 διὰ τὰ γράμματα πλεροφροδωρῶν τῶν
 συναλάσεων ἐ τῶν ὁμοίων βαρέως φέ-
 ροις, ἀλλὰ τῶν ἰσωνοιῶν τῆς αἰρέσεως ἀπο-
 δεικνύμενοι εἰς τὴν καλῶς ἐπινοήσῃς νῦν γενεῆς
 πρόσωπον ἐπαναλαβῆν ἡμᾶς, ἐξελθεῖν ἐν ἀπα-
 ρτησὶν ψυχῆς, ἀκολουθεῖν τοῖς παρ' ἡμῶν
 κειμένοις καὶ ὅτε αὐτὸν τὸν ἐπὶ τέτοις
 ἐναγόμενον ἐδοξεν ἡμῶν τῇ διλαθείᾳ φι-
 λωθεῖν ἀπέδοξεν, καὶ ἀνακαλέσασθαι ἀποπῶν
 ὅτι πρὸς κένεσιν εἶναι ὑποδύνας ἀνακληθῆναι,
 καὶ ἀπολογισαμένους ἐφ' οἷς διεβάλλετο ἡμᾶς
 ἐπινοήσασθαι ἐν ὡς ἀρμόζῃ τῇ φιλοφροσύνῃ
 ἡμῶν διλαθείᾳ, καὶ τὸν θεοφιλέστατον βασι-
 λέα ὑπομνήσασθαι, καὶ δέησας ἡμῶν ἐγχεῖσθαι,
 καὶ θάψῃν βασιλεύσασθαι ὑμῶν ἀρμόζοντα
 ἐφ' ἡμῶν ὡς ἐμὴν αὐτοῖς δισέβειός τε καὶ θεό-
 γνητον μελεμελήθησαν, καὶ τὰς αὐτῶν ἐκκλη-
 ρίας ἀπέλαβον.

A debamus, illum qui accusatus fuerat
 ejusmodi esse; cum partim ex iis quæ ad
 nos per literas scripterat, partim ex ejus
 sermonibus in conspectu nostro habitis
 compertum haberemus, illum talem
 non esse. Quod si sanctissimo Concilio
 vestro satisfactum est, non repugnantes,
 sed consentientes iis quæ à vobis decre-
 ta sunt, etiam hoc libello consensum no-
 strum confirmamus; non quidem tædio
 exilii, sed ut suspicionem vitemus hæ-
 reseos. Nam si in conspectu vestrum
 nos venire patiemini, invenietis nos in
 omnibus concordēs, & decretis vestris
 mordicus inhaerentes: quando & cum
 ipsum qui ob ista accusabatur, placuit
 reverentiæ vestræ humaniter tractare,
 & ab exilio revocare. Porro absurdum
 fuerit, cum is qui reus esse videbatur,
 revocatus sit, seque de illis quæ ipsi ob-
 jiciebantur, purgaverit; nos silere, &
 argumentum adversus nosmetipsos ul-
 tro suppeditare. Vos ergo, sicut reve-
 rentiam vestram Christi amantissimam
 decet, Imperatorem Deo charissimum
 admonere dignemini, eique preces no-
 stras offerre, & in nostra causa, ea quæ
 vobis congruunt maturè decernere.
 C Hoc igitur modo Eusebius & Theo-
 gnus penitentiam egerunt, & Ecclesias
 suas recuperarunt.

Κεφ. ιζ'

CAPUT XVII.

Ὅτι τὸ ἀλεξανδρινὸν τελευτήσαντος ἀλεξάνδρου, ἀθανάσιος
 ἐπιστολῆς ἐκείνου λαμβάνει τὸν θρόνον καὶ διήκοντες αὐτῷ
 τὴν ἐν αὐτῷ αὐτῷ, ὅτι αὐτὸς ἰδὲν ἦν ἱερεὺς καὶ
 φιλέμενος τῷ μεγάλῳ ἀντιπῶ.

Uti mortuo Alexandro Alexandria Episcopo,
 Athanasius ejus hortatu Episcopatum suscepit.
 Narratio de eodem Athanasio dum adhuc puer
 esset: quod sacerdos fuerit à semetipso edoctus,
 & quod carus fuerit Antonio.

Ὅτι δὲ τῶν τῶν χρόνων, μέλλων τὸν
 ἑὸν μέγαλλοσεν ἀλεξάνδρου ἀλε-
 ξάνδρου ἐπίσκοπος, διάδοχον αὐτῆς κα-
 τὰ τὸν ἀθανάσιον, θείαις παροτρύσεσιν, ὡς
 ἔγχετο, ἐπ' αὐτὸν ἀγαγὼν τῶν ἡμετέρων ἐπὶ
 τῶν ἀθανάσιον φασὶν ἀποφυεῖν πρὸς ἀθή-
 ναι, καὶ ἀκούσασθαι βασιλέως πρὸς ἀλεξάνδρου,
 τῶν ἐπιστολῶν ὑποδέξασθαι καὶ μαρτυρεῖ ἀπο-
 λλάξασθαι ὅσους ὡς λέγων ὅσα ὀκνεῖ ἢ καὶ
 μὴ ταῦτα παρῆμιν ἢ δυσέβεια ἀλλὰ πρῶ-
 του ἡμῶν ἐπὶ τὸν μακρόν διδάσκαλον τῶν
 ἀδελφῶν ἀπὸ τῆς καὶ ὅσα παρὸν συνήγο-
 ρος, ὡς παρὸν παῖς ἐπὶ τὰ καὶ ἐπὶ αὐτὸν,
 ὡς ἡκεῖ ἐπὶ τῶν τῆς ἐπισκοπῆς διαδοχῶν,
 πολλῶν ἡμῶν ἀποφυγῆς χρεσάμενος ἢ τῶν θεῶν

SUB idem tempus Alexander Episco-
 pus Alexandria, cum ex hac vita
 migraturus esset, Athanasium successo-
 rem reliquit: divinis ut equidem arbi-
 trator jussionibus ad eum designandum
 impulsus. Etenim Athanasius ipse fu-
 gam paravisse dicitur, & per vim ab
 Alexandro coactus esse ut Sacerdotium
 susciperet. Cujus rei testis est Apollina-
 rius Syrus, ita dicens. Post hæc vero
 impietas bellum inferre non cessat. Sed
 primum quidem contra beatum hujus
 viri doctorem armatur: & hic tanquam
 filius patri adjutor aderat. Deinde vero
 contra hunc ipsum, tunc cum ad Epi-
 scopatus successionem venit, fuga qui-
 dem diu multumque usus: Dei autem
 N n n